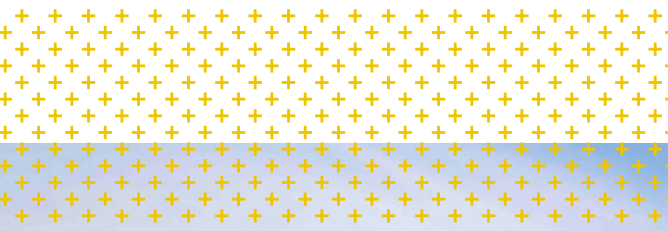

**WATERSNOOD
MUSEUM**

**HERINNEREN, LEREN
& VOORUITKIJKEN**

JAARVERSLAG 2025

HET WATERSNOODMUSEUM

NATIONAAL KENNIS- EN HERINNERINGSCENTRUM

WATERSNOOD 1953

COLOFON

Een uitgave van:

Watersnoodmuseum
Weg van de Buitenlandse Pers 5
4305 RJ Ouwerkerk
Telefoon: 0111-644 382
E-mail: info@watersnoodmuseum.nl

©2026

Vormgeving
10uur

INHOUD

1. VOORWOORD	4
2. OVER ONS	5
Missie en visie	5
3. 2025 IN CIJFERS	6
4. HERINNEREN / PERSOONLIJKE VERHALEN MET IMPACT	7
Ontwikkeling van het verhaal en de museale koers	7
Verankering in presentatie en programmering	8
Collectiebeleid en behoud van de kern	8
Museumnorm en kwaliteitsborging	8
Activiteiten door het jaar heen	9
5. LEREN / KENNISCENTRUM	14
Opening Waterwerkplaats	14
Educatieprogramma	14
Publicatie 'Rampen, Rituelen en Hedendaags Herdenken'	16
Samenwerking met het Delta Climate Center	16
Kunstenaarsresidentie	17
FloodAcademy	17
6. VOORUITKIJKEN	18
7. EEN TOEKOMSTBESTENDIGE, PROFESSIONELE ORGANISATIE	19
Professionaliseringsadvies Van de Bunt: van advies naar uitvoering	19
8. BERICHT VAN DE RAAD VAN TOEZICHT	22
Belangrijkste ontwikkelingen	23
9. JAARVERSLAG STICHTING VRIENDEN VAN HET WATERSNOODMUSEUM	25
Bijdragen	25
Vriendendag	25
Overig	25
Vooruitblik	25
STAAT VAN BATEN EN LASTEN	26
DANK AAN ONZE SPONSOREN	27

1. VOORWOORD

Wij en het water, het water en wij. Daar gaat het om in het Watersnoodmuseum. Ook in 2025 was dit het best bezochte en – volgens de lijstjes – hoogst gewaardeerde museum van Zeeland. Schoolkinderen, groepen toeristen, experts, families en vele anderen vonden weer hun weg naar deze bijzondere plek. Een plek waar de caissons die in 1953 het laatste dijkgat dichtten vol zijn van verhalen. Verhalen over de Ramp van 1953 maar ook van overstromingen nu, en van de vraag hoe wij van na de Ramp blijven. Daarbij kende 2025 weer een aantal mooie mijlpalen. Zoals de tentoonstelling ‘Op zee gebleven’ en ‘60 jaar Grevelingen’ de opening van de Waterwerkplaats, de eerste kunstenaars in residentie en samenwerkingen met onder andere het Delta Climate Center.

Voor het museum als organisatie stond het jaar in het teken van de keuzes voor de toekomst. Het meerjarenbeleidsplan is duidelijk: het gaat het Watersnoodmuseum om de menselijke kant van overstromingen. Het leren van de verhalen over de Ramp van 1953 en andere rampen wereldwijd. Om zo alle generaties te leren leven met de kracht van water. Herinneren, leren en vooruitkijken. Dit vraagt om een professionele organisatie, en in 2025 is juist hierin geïnvesteerd: met een nieuwe managementstructuur, een controller en een vrijwilligerscoördinator. De interim directeur-bestuurder, Diederik van Bönninghausen, speelde hierbij een belangrijke rol. Het museum werd beoordeeld volgens de museumnorm, en mag zich ook in de komende jaren weer geregistreerd museum noemen.

De (inter)nationale uitstraling, het oog voor kunst, het kenniscentrum – het zijn allemaal zaken waarvoor Siemco Louwerse zich hard maakte. Hij nam in 2025 afscheid, na 13 jaar onvermoeibare inzet voor het museum.

Zo ligt er een basis om ook in de komende jaren de verhalen te vertellen over wij en het water, het water en wij. Verhalen die urgenter zijn dan ooit. Dit alles was nooit gelukt zonder de grote betrokkenheid van alle vrijwilligers, medewerkers, partners, betrokkenen en bezoekers die dat mogelijk maakten. Grote dank daarvoor.

Barbara Oomen
Directeur-bestuurder

2. OVER ONS

MISSIE EN VISIE

De missie van het Watersnoodmuseum is om alle generaties te leren leven met de kracht van water.

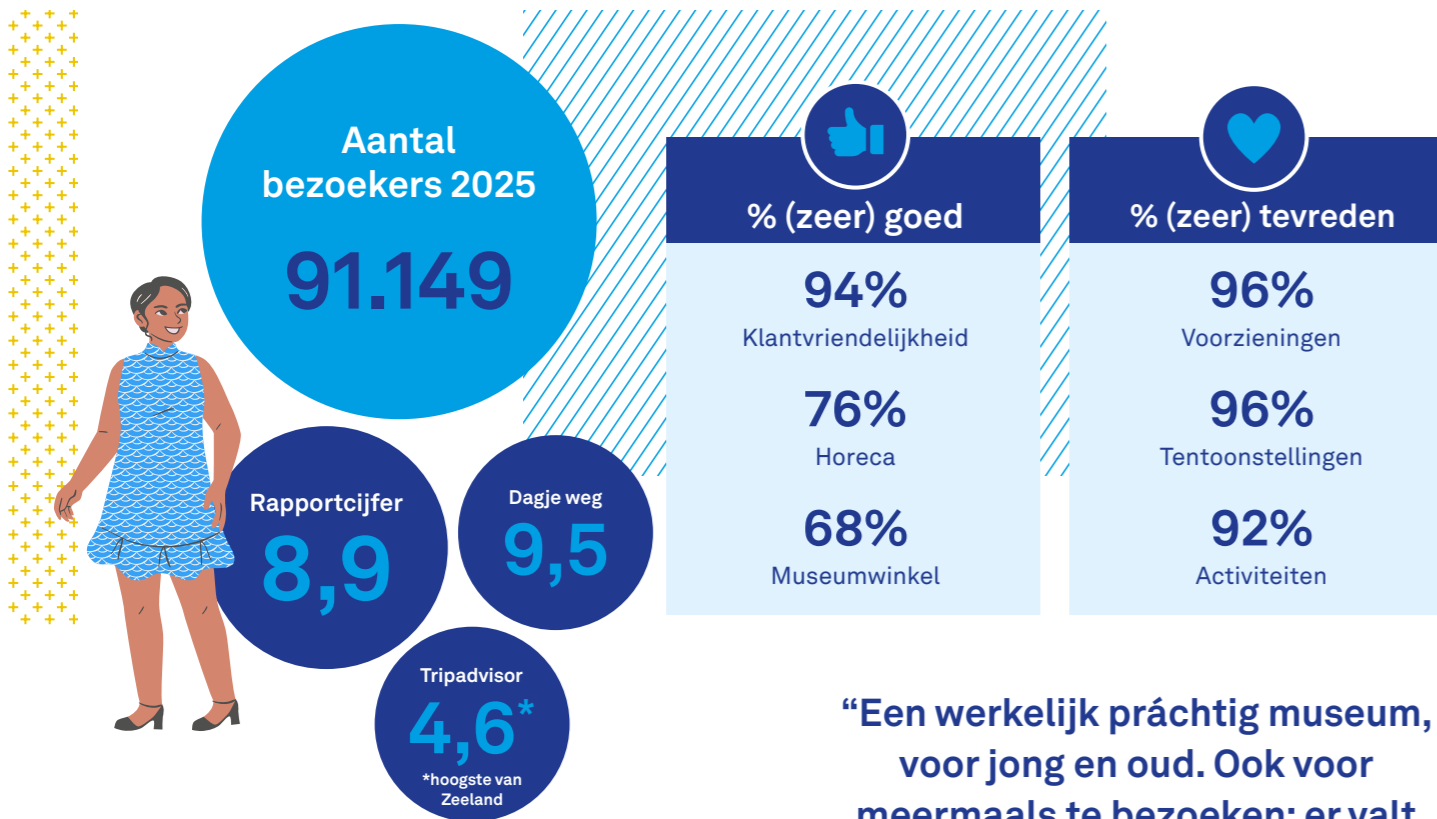
We zien hoe water leven geeft én leven kan nemen. Overstromingen zijn van alle tijden en van alle plaatsen. Ze tekenen landschappen, maar ook mensenlevens. De ramp van 1953 ligt niet zo ver achter ons als we denken. Ze herinnert ons eraan hoe kwetsbaar én hoe veerkrachtig we zijn. We leven in een aangeslibd land, onder de zeespiegel – beschermd door dijken, maar nooit onkwetsbaar. Overstromingen kunnen ons allemaal raken, hier en elders in de wereld.

We weten dat we leven in een land onder de zeespiegel en ons hebben te verhouden tot water. Dat bewustzijn van onze kwetsbaarheid ons sterker maakt. Dat verhalen van toen betekenis geven aan vandaag. We geloven dat het erkennen van wat verloren ging, ons leert waarderen wat we hebben: droge voeten, veiligheid, samenleven. We geloven dat het koesteren van die veiligheid vraagt om kennis, om begrip en om verhalen die blijven spreken – van generatie op generatie.

We willen dat mensen beseffen: het kan jou ook overkomen. We willen niet beleren, maar raken. We willen herinneren om te leren, en leren om te koesteren. We willen dat bezoekers stilstaan bij wat vanzelfsprekend lijkt – en met hernieuwd bewustzijn en veerkracht de wereld instappen. Dat is alle generaties leren leven met de kracht van water.

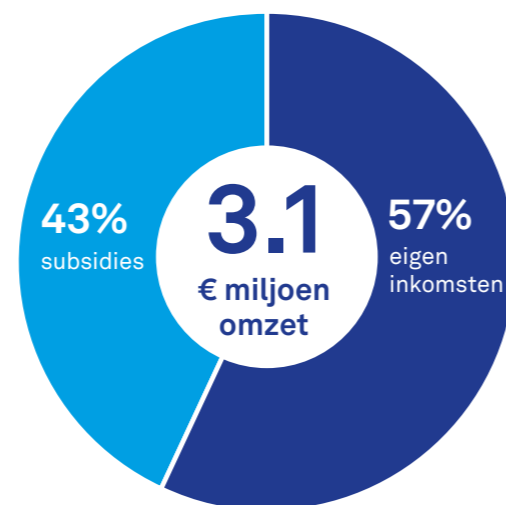
Het Watersnoodmuseum draait zo om herinneren, leren en vooruitkijken. Daarbij maakten wij in het meerjarenbeleidsplan 2025 – 2028 de transitie van leren over de ramp naar ook leren van de ramp. Het museum gaat de verhalen over 1953 en andere overstromingen van begin tot het eind verweven met de vraagstukken die nu spelen op het gebied van klimaatverandering en zeespiegelstijging. Zo ontstaat een nieuw toekomstgericht verhaal. Een verhaal dat voortbouwt op de traditie van Nederlandse waterbouwers en dat mensen vertrouwen geeft en trots maakt.

3. 2025 IN CIJFERS

“Een werkelijk prachtig museum, voor jong en oud. Ook voor meermaals te bezoeken: er valt zoveel te zien, horen en beleven. Heel indrukwekkend.”

Jannie (gezin)

Personeel

26 Medewerkers | **100** vrijwilligers

Impact

73% **62%**

is door hun bezoek aan het denken gezet over hoe we in Nederland omgaan met water.

heeft door hun bezoek iets nieuws geleerd over klimaatverandering en/of de zeespiegelstijging.

Profiel bezoek

- 77%** online kaartje(s) gekocht
- 79%** bezocht het voor het eerst
- Bezocht met partner **51%** en gezin **26%**
- Groepsgrootte gemiddeld **3** personen
- 26%** bezocht met kinderen
- 61%** is 4-11 jaar, de rest is ouder

4. HERINNEREN / PERSOONLIJKE VERHALEN MET IMPACT

ONTWIKKELING VAN HET VERHAAL EN DE MUSEALE KOERS

In 2025 zette het Watersnoodmuseum belangrijke stappen in de verdere ontwikkeling van de museale koers. Centraal daarin staat het nieuwe toekomstgerichte verhaal, dat in het Meerjarenbeleidsplan 2025–2028 is verwoord als de verschuiving van leren over de ramp naar leren van de ramp. Dit verhaal vormt de basis voor de inhoudelijke, educatieve en organisatorische keuzes van het museum en zal de komende jaren op aangescherpte wijze de rode draad vormen door het museum.

In samenwerking met het bureau Synergie is in 2025 een intensief traject doorlopen om deze koers verder aan te scherpen. In gesprekken, werksessies en spiegelsessies met medewerkers, vrijwilligers, Raad van Toezicht en andere betrokkenen is gezamenlijk gewerkt aan een gedeeld kompas voor het museum. Uit

dit proces kwam duidelijk naar voren dat de kracht van het Watersnoodmuseum ligt in de menselijke verhalen: de emoties, het verlies en de rouw die rampen oproepen, maar vooral ook de veerkracht die mensen tonen in het omgaan met overstromingen. Deze menselijke benadering onderscheidt het museum bewust van technisch-wetenschappelijke instituten en vormt het fundament onder het nieuwe verhaal.

Het nieuwe verhaal plaatst de Watersnoodramp van 1953 nadrukkelijk in een bredere context. De herinnering aan 1953 blijft het vertrekpunt, maar wordt verbonden met ervaringen van andere (klimaat)rampen wereldwijd en met actuele vraagstukken rond klimaatverandering, zeespiegelstijging en waterveiligheid. Door deze verbinding ontstaat een hoopvol perspectief, waarin bezoekers niet alleen worden geïnformeerd, maar ook worden uitgenodigd om na te denken over aantrekkelijke en rechtvaardige manieren om te leven met de kracht van water, nu en in de toekomst.

COLLECTIEBELEID EN BEHOUD VAN DE KERN

In 2025 is ook het Collectiebeleid 2025–2028 vastgesteld. Hierin is de kern van de collectie opnieuw scherp gedefinieerd. De collectie van het Watersnoodmuseum omvat meer dan 46.000 items en bestaat uit een herinneringscentrum en een kenniscentrum. De kerncollectie wordt gevormd door objecten en kunstwerken met een sterke emotionele en persoonlijke betekenis, aangevuld met oral-historyverhalen en documentatie die de menselijke kant van watersnood inzichtelijk maken.

Het collectiebeleid onderstreept dat niet de financiële waarde van objecten, maar hun cultuurhistorische, maatschappelijke en emotionele betekenis centraal staat. Tegelijkertijd wordt ingezet op verdere professionalisering van registratie, behoud, digitalisering en ontsluiting. Hiermee wordt geborgd dat de collectie ook voor toekomstige generaties toegankelijk en betekenisvol blijft en blijvend kan worden ingezet in educatie, presentatie en onderzoek.

MUSEUMNORM EN KWALITEITSBORING

Als onderdeel van de landelijke museale infrastructuur hecht het Watersnoodmuseum grote waarde aan kwaliteit en professionaliteit. Het museum is sinds 2009 een geregistreerd museum. In 2025 vond een herijking plaats van deze registratie volgens de Museumnorm. Deze herijking werd positief beoordeeld: het Watersnoodmuseum blijft opgenomen in het Museumregister en het gevelschild 'geregistreerd museum' blijft zichtbaar bij de ingang. Dit bevestigt dat het museum voldoet aan de geldende normen op het gebied van collectiebeheer, publieksfunctie, organisatie en maatschappelijke verantwoordelijkheid.

VERANKERING IN PRESENTATIE EN PROGRAMMERING

De uitgangspunten van het nieuwe verhaal zijn in 2025 vastgelegd in het Presentatiebeleid 2025–2028. Dit beleid beschrijft hoe het museum zijn verhalen zichtbaar maakt voor het publiek, met een sterke nadruk op het menselijke perspectief, meervoudige invalshoeken en toegankelijkheid. De vier caissons behouden hun thematische indeling – feiten, emoties, wederopbouw en toekomst – maar worden steeds sterker inhoudelijk met elkaar verbonden. Herinneren, leren en vooruitkijken lopen daarbij door elkaar heen, in plaats van een lineaire tijdlijn te volgen.

In lijn met deze koers is in 2025 verder gewerkt aan een gevarieerde programmering waarin vaste presentaties, tijdelijke tentoonstellingen, pop-up tentoonstellingen en digitale middelen elkaar versterken. Ook buiten de muren van het museum brengt het Watersnoodmuseum zijn thematiek onder de aandacht, zowel nationaal als internationaal. Daarmee vergroot het museum zijn zichtbaarheid en maatschappelijke relevantie en draagt het de boodschap van leven met water breder uit.

ACTIVITEITEN DOOR HET JAAR HEEN

Theatervoorstelling 'Het Water is over de Dijk'

Tijdens de schoolvakantie in januari bracht Jeugdtheatermakerij Theaterloods-B de indrukwekkende, educatieve voorstelling Het Water is over de Dijk naar het Watersnoodmuseum. Deze muzikale vertelling herleeft de dramatische nacht van 31 januari 1953, waarin een boerenjongen, een dromerig meisje en de zoon van de wethouder keuzes maken die hun leven voor altijd veranderen. In deze boeiende voorstelling, met een razendsnelle rolwisseling door Annemarike Ruitenbeek en Oscar Postema, werden vragen over wie je meeneemt en wat je achterlaat bij een ramp op meeslepende wijze verkend.

Nacht van de Dag

Op zaterdag 11 januari 2025 organiseerde het Watersnoodmuseum een exclusieve en unieke avond: Nacht van de Dag. Deze bijzondere totaalbeleving combineert muziek, theater en een 4-gangendiner in de eerste caisson van het museum. Jongeren namen 55 gasten mee in een meeslepende ervaring die de verhalen van de Watersnoodramp, klimaatverandering en de toekomst verkent, onder begeleiding van muziekdocente Cathy Kotoun, muzikant René Geelhoed en performancekunstenaar Anne Leijdekkers. Het diner, bereid door culi-expert Marcin Beaufort met lokale streekproducten, sloot perfect aan bij de thema's van de avond. Een onvergetelijke avond waarin verleden, heden en toekomst samensmolten in een unieke setting. Nacht van de Dag werd mede mogelijk gemaakt door het Fonds voor Cultuurparticipatie.

Nacht van de dag

Tentoonstelling 'Op Zee Gebleven'

Tentoonstelling 'Op Zee Gebleven'

De tentoonstelling Slachtoffers op Zee, vanaf 1 februari 2025 te bezoeken, brengt de verhalen van de 31 Nederlandse zeelieden die omkwamen tijdens de scheepsrampen van de Watersnoodramp op 1 februari 1953, waaronder kapitein Andries Penning, wiens identiteit pas in 2019 werd vastgesteld. Tot op heden werden deze slachtoffers niet officieel erkend, aangezien alleen slachtoffers binnen de Nederlandse grenzen als zodanig werden erkend. Met deze tentoonstelling heeft het museum de slachtoffers op zee herdacht en hun verhalen onderdeel gemaakt van het bredere verhaal van de Ramp. Het initiatief, dat voortbouwt op het werk van nabestaanden, biedt een belangrijke bijdrage aan de erkenning en herinnering van deze vergeten slachtoffers. Een gedeelte van deze expositie zal dan ook een permanente plek in het museum krijgen.

Symposium 'Op Zee Gebleven'

Tijdens het jaarlijkse symposium op 1 februari, aansluitend op de herdenking van de Watersnoodramp, werd het thema van de tentoonstelling 'Slachtoffers op Zee' extra uitgelicht een interessant programma, waarin onder andere de nabestaanden van de omgekomen zeelieden hun verhaal vertelden.

Open Dag Watersnoodmuseum

Tijdens de jaarlijkse open dag van het Watersnoodmuseum konden bezoekers gratis het museum bezoeken. Verschillende partners waar we mee samenwerken droegen bij aan het programma en informeerden de bezoekers over hun relevante werkzaamheden. Maar liefst 1.746 mensen brachten een bezoek tijdens de open dag.

Bijeenkomst met Karin Beenhakker

Bijeenkomst met Karin Beenhakker

Op vrijdag 21 maart 2025 organiseerde het Watersnoodmuseum de bijeenkomst '20 jaar na de tsunami: wat blijft, wat heelt?' met Karin Beenhakker. Zij deelde haar ervaring van de tsunami van 2004 in Sri Lanka en het bijna-verlies van haar dochter Ayla. We vertoonden de bekroonde jeugddocumentaire Ayla, het Tsunami Meisje (Wilma Ligthart, 2005), waarin Ayla met eigen tekeningen vertelt over haar verwerking. In het gesprek daarna ging Karin in op trauma en herstel: wat blijft, wat slijt en wat kan helpen om verder te gaan. De middag sloot aan bij onze missie om te leren van waterverhalen en de verbinding tussen de Watersnoodramp van 1953 en hedendaagse overstromingen wereldwijd. Indringend was het samenzijn van overlevenden van 1953 en van de tsunami van 2004: zij herkenden elkaars ervaring zonder veel woorden.

Grevelingendam – 60-jarig jubileum

Grevelingendam – 60-jarig jubileum

In 2025 viert de Grevelingendam haar 60-jarig bestaan met een uitgebreid programma waarin Brusea, het Watersnoodmuseum en Streekmuseum Goeree-Overflakkee samenwerken. Vanaf 1 april vormt een speciale jubileumbijeenkomst de aftrap van tentoonstellingen, publicaties, routes en een publieksprijsvraag. Het project vindt zijn oorsprong in het unieke fotoarchief van opzichter en fotograaf Marinus Luteijn, waarvan een selectie in diverse presentaties te zien waren. De activiteiten belichten vooral de sociaaleconomische impact van de dam, die sinds 1965 de eilanden verbindt en grote invloed had op visserij, toerisme en bereikbaarheid. Het publiek werd bovendien uitgenodigd om persoonlijke verhalen over de Grevelingendam te delen, waarmee mooie prijzen te winnen waren.

Jubileumviering 60 jaar Grevelingendam

Op 1 april 2025 werd de aftrap gegeven voor een half jaar jubileumactiviteiten rond '60 jaar Grevelingendam'. In Restaurant Grevelingen kwamen musea, bestuurders en belangstellenden samen voor een feestelijke openingsdag met lezingen, een panelgesprek, livemuziek, de première van een oral-historyvideo en het hijsen van de jubileumvlag. De bijeenkomst stond in het teken van verhalen en herinneringen, waarbij burgemeesters, betrokkenen en eilandbewoners terugbliken op de betekenis van de dam.

Publicatie: "De Grevelingendam: de verborgen fotocollectie van Luteijn"

Tijdens de opening werd het boek De Grevelingendam: de verborgen fotocollectie van Luteijn gepresenteerd, met unieke zwart-witfoto's van de bouw van de dam. De beelden komen uit het familiearchief van Rinus Luteijn, opzichter bij Rijkswaterstaat, die de aanleg nauwgezet documenteerde. Het eerste exemplaar werd aangeboden aan vertegenwoordigers van de provincies Zeeland en Zuid-Holland en Rijkswaterstaat.

Publicatie: "De Grevelingendam: de verborgen fotocollectie van Luteijn"

Buitententoonstelling: 60 jaar Grevelingendam

Buitententoonstelling: 60 jaar Grevelingendam

Als onderdeel van het jubileum is op de parkeerplaats bij de Grevelingendam een buitententoonstelling ingericht met foto's van Rinus Luteijn. De expositie vormde het startpunt van een reeks activiteiten. De tentoonstelling was te bezichtigen tot begin oktober.

Pop-up expositie: 60 jaar Grevelingendam

Tot eind december was in het Zeeuws Archief de pop-up expositie 60 jaar Grevelingendam van het Watersnoodmuseum te zien. De tentoonstelling belichtte de impact van de Grevelingendam—een sleutelonderdeel van de Deltawerken—op de regio: van het vertrek van jongeren en het verlies van mosselpercelen tot veranderingen in waterkwaliteit en de groei van toerisme. De reizende expositie deed eerder onder meer Brusea in Bruinisse, het Raadhuis in Ooltgensplaat, Ebbe en Vloed in Oude-Tonge, Restaurant Grevelingen, de Dorpskerk in Zonnemaire en uiteindelijk het Zeeuws Archief in Middelburg aan.

Verhalen vastgelegd: 60 jaar Grevelingendam

Tijdens het project hebben we twaalf verhalen vastgelegd op film. Zo vertellen onder andere een

gondelier en een opzichter over de bouw van de Grevelingendam. Verder zijn er veel verhalen over de impact die de dam had op de omgeving. Een boswachter, marine bioloog, lokale ondernemer, een visser en meer, vertellen over de invloed die de Grevelingendam had en heeft op hun leven of werk. De 'fietsvlogger' maakte voor ons een tweedelige serie op YouTube, waarin ze rond het Grevelingenmeer fietst en verschillende mensen spreekt over de omgeving.

Canondagen

Tijdens de Canondagen op 17 en 18 mei 2025 presenteerde het Watersnoodmuseum een veelzijdig programma waarin geschiedenis, beleving en verbondenheid centraal stonden. Bezoekers volgden indrukwekkende familierondleidingen over de impact van de Watersnoodramp, jonge kinderen ontdekten verhalen via een interactieve workshop en iedereen kon bijdragen aan het groeiende Community Borduurmonument, een levend eerbetoon aan de slachtoffers van 1953. Zo werd een week lang samengewerkt aan het levend houden van herinneringen die Nederland blijvend hebben gevormd.

Krekentochten 2.0

Ook in 2025 organiseerde het museum de Krekentochten. Diverse wandelroutes voerden deelnemers langs de Oosterschelde, door bossen en langs krekens, landelijke wegen, bouwland en natuurgebied(en).

Klimaatconcert Kosmos

Voor zijn nieuwe project Kosmos zocht violist en klimaatcomponist Tim Kliphuis naar manieren om meer mensen te betrekken bij de urgente klimaatproblematiek. Hij interviewde vijf vooraanstaande wetenschappers en vertaalde hun inzichten naar muziek. Tijdens de live-uitvoering brachten Kliphuis, cellist Maya Fridman en pianist Marc van Roon deze compositie tot leven, aangevuld met inspirerende verhalen van zeebioloog Katja Peijnenburg over de kwetsbaarheid én kracht van onze oceanen. Zo verbindt Kosmos wetenschap, kunst en klimaatbewustzijn op indringende wijze.

Werkbezoek Valencia

Werkbezoek Valencia

In oktober 2025 bracht een delegatie van het Watersnoodmuseum een werkbezoek aan Valencia en Paiporta rond de herdenking van de DANA-ramp van 2024. Het bezoek versterkte internationale samenwerking en leverde waardevolle verhalen, objecten en contacten op voor de tentoonstelling Herdenkingscultuur (2026) en de Flood Academy. Er werden afspraken gemaakt met musea, onderzoekers, scholen en jongerenorganisaties, waaronder een nieuwe schooluitwisseling. Het werkbezoek droeg daarnaast bij aan kennisuitwisseling over waarschuwing, respons en zelfredzaamheid, en zorgde voor zichtbaarheid in zowel Nederlandse als Spaanse media.

Oral Historydag

Oral Historydag

Meer dan 70 jaar later maken de verhalen over de Watersnoodramp nog veel emoties los. Ook zijn nog steeds niet alle verhalen verteld. Tijdens de jaarlijkse Oral History dag van het museum krijgen deze verhalen een podium. Op donderdag 6 november gaven we aandacht aan de nieuwste verhalen, schenkingen en onderdelen van onze tentoonstellingen. Aansluitend, in de middag, vond de jaarlijkse Vriendendag plaats.

Dichter Bij Water

Dichter Bij Water

Op 8 november organiseerde het Watersnoodmuseum de derde editie van Dichter bij Water, een poëziefestival waarin zee, taal en verbeelding samenkwamen. Onder het thema Een druppel wordt een zee ontdekten bezoekers poëzie door het hele museum: tussen de collectie, in films, installaties en interactieve activiteiten. Met voordrachten van dichters, muziek van Matta Klap en een breed publieksprogramma stond het museum een dag lang in het teken van creativiteit, reflectie en de kracht van woorden. Dichter Bij Water wordt mede mogelijk gemaakt door Interreg.

5. LEREN / KENNISCENTRUM

Kennis en beleid over water en klimaat vinden niet altijd gemakkelijk een weg naar een breed publiek. De rapporten zijn inhoudelijk te complex of te abstract. Maar ook de verhalen over de Ramp zijn voor jongeren steeds verder weg. Het museum wil helpen om deze belangrijke informatie te vertalen naar de menselijke maat, onder meer met verhalen over bijvoorbeeld overstromingen. Hiervoor heeft het museum een speciale locatie, de Waterwerkplaats. En een educatiemedewerker, met een educatieprogramma voor onderwijs op alle niveaus. Ook initieert het museum zelf onderzoek in lijn met de missie, en geeft het onderzoekers een platform om inzichten te delen. Ook zoekt het steeds intensievere samenwerking met kennisinstellingen en overheden in binnen- en buitenland. Een bijzondere vorm van onderzoek vindt plaats door kunstenaars, zoals in de kunstenaarsresidentie.

OPENING WATERWERKPLAATS

Op 28 augustus 2025 werd in het Vijfde Caisson de Waterwerkplaats officieel geopend. De Waterwerkplaats is een nieuwe ontmoetingsplek binnen het museum waar bezoekers, onderwijsinstellingen en kennispartners samenkomen om kennis en ervaringen over water, klimaat en erfgoed te delen. De ruimte is flexibel ingericht en geschikt voor lezingen, workshops, gesprekken en educatieve programma's. Voorafgaand aan de opening vond een inhoudelijk programma plaats, met een lezing van Kornelia Dimitrova over kruisbestuiving tussen wetenschap, maatschappij en cultuur en de vertoning van de documentaire Dead Zones van Suzette Bousema. Tijdens de aansluitende zomerborrel maakten genodigden kennis met de Waterwerkplaats en gingen zij met elkaar in gesprek over de toekomstige mogelijkheden van deze ruimte als schakel tussen erfgoed, kennis en samenleving.

EDUCATIEPROGRAMMA

Het Watersnoodmuseum leert van wat er is gebeurd om bezoekers sterker en bewuster te laten staan in het heden. Leren is daarbij geen instructie, maar een besef dat bezoekers meenemen na hun bezoek: dat veiligheid niet vanzelfsprekend is en dat water zowel onze vriend als onze vijand kan zijn. Door verhalen door te geven – van generatie op generatie – blijft het verleden niet steken in herdenken alleen, maar werkt het door in hoe we vandaag leven en keuzes maken. Deze benadering vormt de kern van de educatieve en inhoudelijke activiteiten van het museum.

In 2025 beschikt het Watersnoodmuseum over een vastgesteld Educatiebeleid 2025–2028, waarin is vastgelegd hoe het museum bijdraagt aan waterbewustzijn bij verschillende doelgroepen. De kern van dit beleid ligt in het verbinden van persoonlijke verhalen en

historische kennis met actuele vraagstukken rond klimaatverandering, waterveiligheid en veerkracht. Educatieprogramma's zijn gericht op alle leeftijden – van basisschoolleerlingen tot studenten en professionals – en sluiten aan bij verschillende leerstijlen. Daarbij wordt ingezet op actieve participatie, dialoog en reflectie, zowel binnen het museum als daarbuiten. Het educatiebeleid vormt daarmee een belangrijke pijler onder de maatschappelijke rol van het Watersnoodmuseum als kennis- en herinneringscentrum.

Weekend van de Wetenschap

Tijdens het Weekend van de Wetenschap op 4 en 5 oktober organiseerde het Watersnoodmuseum twee interactieve activiteiten rond de wetenschap achter waterveiligheid. Bezoekers konden in het spel Delta Dilemma ervaren hoe complexe keuzes voor de toekomst van ons waterbeheer worden gemaakt, terwijl kinderen en families bij Drijvende Huizen leerden hoe waterbestendige woningen werken door zelf een drijvend huisje te bouwen en te testen. Beide activiteiten trokken veel belangstelling en maakten waterveiligheid op een laagdrempelige manier inzichtelijk voor jong en oud.

Bredere gesprekken over de toekomst

Een voorbeeld van de kenniscentrumfunctie van het Watersnoodmuseum is het in 2025 verschenen green paper Via verledens vooruit: Zeespiegeltoekomst en watererfgoed, geschreven door Adriaan Duiveman. In deze studie wordt het Watersnoodmuseum gebruikt als casus om te laten zien hoe historisch watererfgoed kan worden ingezet om toekomstdenken over klimaatadaptatie en zeespiegelstijging te stimuleren. Het rapport benadrukt het belang van meerdere waterverhalen en perspectieven en laat zien hoe verleden, heden en toekomst via erfgoed met elkaar verbonden kunnen worden. Hiermee bevestigt het Watersnoodmuseum zijn rol als kenniscentrum waar onderzoek, erfgoed en maatschappelijke vraagstukken samenkomen.

Doe Us

In 2025 vond het tweejaarlijkse educatieproject plaats bij de musea op het eiland Schouwen-Duiveland. Binnen de Doe Us-week bezochten 190 basisschoolleerlingen het Watersnoodmuseum. Na een korte inleiding rouleerden ze tussen drie activiteiten. Ze bouwden dijken, ze maakten hun eigen herdenkingstegeltjes en ze bouwden zinkstukjes.

PUBLICATIE 'RAMPEN, RITUELEN EN HEDENDAAGS HERDENKEN'

Als inhoudelijke verdieping is in 2025 de populairwetenschappelijke publicatie Rampen, Rituelen en Hedendaags Herdenken verschenen. Deze bundel bevat zes essays van verschillende auteurs waarin wordt gereflecteerd op veranderende herdenkingspraktijken rond de Watersnoodramp van 1953 en andere overstromingsrampen in binnen- en buitenland. Het inleidende essay is geschreven door Abdelkader Benali; de publicatie wordt afgesloten met een gedicht van Anna de Bruyckere. Andere bijdragen zijn onder meer van Lotte Jensen, Adriaan Duiveman en Paul Post. Met deze publicatie levert het Watersnood-museum een duurzame en inhoudelijk sterke bijdrage aan het maatschappelijke en wetenschappelijke debat over herinneringscultuur. Daarmee wordt niet alleen het belang van herdenken onderstreept, maar ook de intrinsieke waarde van cultuur als ruimte voor reflectie, betekenisgeving en verbinding.

SAMENWERKING MET HET DELTA CLIMATE CENTER

In 2025 is de samenwerking met het Delta Climate Center verder vormgegeven. Deze samenwerking richt zich op het verbinden van wetenschappelijke kennis over klimaat en water met het erfgoed en de verhalen van het Watersnoodmuseum. In 2026 zal deze samenwerking resulteren in een publieksprogramma waarin bezoekers actief worden betrokken bij actuele water- en klimaatvraagstukken. Onderdeel daarvan is de ontwikkeling van de zogenoemde Minimetronoom: een educatieve en verbeeldende installatie die natuurlijke processen rond water, getij en tijd inzichtelijk maakt en die complexe thematiek op een toegankelijke manier vertaalt voor een breed publiek.

Via Flood Academy is in 2025 een internationale Instagramcampagne gestart waarin waterverhalen uit verschillende delen van de wereld zijn verzameld en gedeeld. Met deze campagne is een groeiend internationaal bereik gerealiseerd van ruim duizend volgers en zijn nieuwe netwerken opgebouwd, met name onder jongeren en internationale partners. De gedeelde verhalen belichten zowel historische als hedendaagse ervaringen met water en klimaat en dragen bij aan bewustwording over mondiale wateropgaven.

Van links naar rechts: Cindy Bakker, Florian Braakman, Isamo Thissen, Iris Bouwmeester en Larissa Schepers.

KUNSTENAARSRESIDENTIE

Na een succesvolle pilot in 2024 is in 2025, met steun van het Mondriaan Fonds en de gemeente Schouwen-Duiveland, een doorstart gemaakt met de kunstenaarsresidentie. De start van deze nieuwe fase vond later plaats dan gepland, doordat de curator van het pilotjaar onvoldoende ruimte had om het traject voort te zetten en een nieuwe curator moest worden aangetrokken.

Op basis van de evaluatie van het eerste jaar zijn inhoudelijke en organisatorische verbeteringen doorgevoerd. De nieuwe curator, Esther van Rosmalen, heeft deze doorontwikkeling opgepakt en in het laatste kwartaal van 2025 de eerste editie van het vernieuwde residentieprogramma gerealiseerd. Met toestemming van het Mondriaan Fonds is de looptijd van de regeling verlengd met een doorloop naar 2026. De kunstenaarsresidentie versterkt de rol van het museum als plek voor reflectie, verbeelding en dialoog rond water, klimaat en maatschappelijke veerkracht. Zo worden kunstenaars steeds gekoppeld aan wetenschappers.

FLOOD ACADEMY

In 2025 heeft het Watersnoodmuseum met #FloodAcademy een nieuwe, internationale publiekslijn opgebouwd op Instagram. We deelden 10 videoverhalen van en met jongeren en werkten zo aan een herkenbaar profiel en groeiende zichtbaarheid. Vanuit die basis gingen we actief de interactie aan rond actuele overstromingen wereldwijd, met veel betrokkenheid bij berichten over onder meer de overstromingen op Sumatra. Deze casus sloot ook aan op onze collectie: in 1953 werd op Sumatra een autorally georganiseerd om geld op te halen voor Nederlandse slachtoffers én voor slachtoffers van een overstroming op Sumatra. De bijbehorende penning is opgenomen in de museumcollectie en vormt een tastbare verbinding tussen toen en nu. FloodAcademy helpt daarmee om nieuwe doelgroepen te bereiken (onder andere Nederlanders met een Indonesische achtergrond) en werkt als een internationale antenne: het brengt actuele verhalen en contactlijnen binnen die we kunnen vertalen naar bijvoorbeeld fototentoonstellingen en oral history. Het volgerdoel van 750 is behaald; eind 2025 stond het account op bijna 1.000 volgers.

6. VOORUITKIJKEN

Niet alleen leren over, maar ook van de Ramp. Met oog voor overstromingen in het hier en nu, wat deze betekenen voor mensen en wat wij kunnen doen om ons aan te passen aan zeespiegelstijging en deze zoveel mogelijk tegen te gaan. Dat is de toekomstgerichte koers die het Watersnoodmuseum in 2025 verder insloeg. Deze koers wordt in de komende jaren verder verdiept en zichtbaar gemaakt in zowel inhoud als organisatie, met twee samenhangende visietrajecten en een veelheid aan toekomstgerichte activiteiten.

DE TOEKOMST VAN HET MUSEUM

In 2025 is een eerste aanzet gegeven tot het verder doordenken van de toekomst van het Watersnoodmuseum als nationaal kennis- en herinneringscentrum. Deze gesprekken richten zich op de vraag hoe het museum zijn rol kan blijven vervullen in een wereld waarin de afstand tot de Watersnoodramp van 1953 groter wordt, terwijl de urgentie van water- en klimaatvraagstukken juist toeneemt.

Het museum verkent hoe het zijn kracht – het verbinden van persoonlijke verhalen aan maatschappelijke vragen – ook in de toekomst kan blijven inzetten. Daarbij wordt nadrukkelijk gekeken naar de ontwikkeling van een toekomstbestendige publieksfunctie, de doorontwikkeling van het museale verhaal en de rol van het museum in het nationale en internationale debat over water, klimaat en erfgoed. Deze verkenningen vormen de basis voor verdere keuzes in programmering, presentatie en samenwerking in de komende jaren.

BREDERE GESPREKKEN OVER DE TOEKOMST

Naast de interne toekomstverkenning draagt het Watersnoodmuseum actief bij aan bredere gesprekken over water, klimaat en samenleving. Het museum positioneert zich steeds sterker als platform waar verschillende perspectieven samenkomen en waar ruimte is voor reflectie en dialoog.

Een voorbeeld van deze kenniscentrumfunctie is het in 2025 verschenen green paper *Via verledens vooruit: Zeespiegeltoekomst en watererfgoed*, geschreven door Adriaan Duiveman. In deze studie wordt het Watersnoodmuseum gebruikt als casus om te laten zien hoe historisch watererfgoed kan worden ingezet om toekomstdenken over klimaatadaptatie en zeespiegelstijging te stimuleren. Het rapport benadrukt het belang van meerdere waterverhalen en perspectieven en laat zien hoe verleden, heden en toekomst via erfgoed met elkaar verbonden kunnen worden. Hiermee bevestigt het Watersnoodmuseum zijn rol als kenniscentrum waar onderzoek, erfgoed en maatschappelijke vraagstukken samenkomen.

VAN KOERS NAAR PRAKTIJK

De komende jaren ligt de nadruk op het verder vertalen van deze toekomstgerichte visie naar concrete activiteiten en samenwerkingen. De Waterwerkplaats, de samenwerking met kennisinstellingen en initiatieven zoals de FloodAcademy bieden hiervoor een stevig fundament. Hier wordt gewerkt aan nieuwe vormen van publieksbereik, internationale uitwisseling en het betrekken van jongere generaties bij actuele wateropgaven.

Door deze inzet blijft het Watersnoodmuseum bouwen aan een samenhangend verhaal dat mensen raakt, bewust maakt en uitnodigt tot handelen. Zo blijft het museum, vanuit de geschiedenis van 1953, bijdragen aan de vraag die steeds urgenter wordt: hoe leven wij in de toekomst met water?

7. EEN TOEKOMSTBESTENDIGE, PROFESSIONELE ORGANISATIE

PROFESSIONALISERINGSADVIES VAN DE BUNT: VAN ADVIES NAAR UITVOERING

In 2024 werd een eerste aanzet gegeven tot de professionalisering van de organisatie. Dit traject is in 2025 met nadruk voortgezet en verdiept. In het voorjaar ontving het Watersnoodmuseum een extern professionaliseringsadvies van Van de Bunt, met als kern: richt de organisatie toekomstbestendiger in, passend bij de inhoudelijke en organisatorische groei van het museum. In maart 2025 werd op basis van dit advies een Plan van Aanpak opgesteld. Alle aanbevelingen zijn in de loop van 2025 uitgevoerd.

Herinrichting management

Een van de belangrijkste aanbevelingen in het professionaliseringsadvies was een herinrichting van het management en een verbreding en verduidelijking van taakclusters binnen de organisatie. Daarbij is geadviseerd om de directiepositie te versterken, met specifieke aandacht voor bedrijfsvoering, en om kerntaken die bij een museumorganisatie horen expliciet te beleggen.

In lijn met dit advies is het managementmodel herzien. De directeur-bestuurder is eindverantwoordelijk en voert structureel overleg met het managementteam, bestaande uit drie clustercoördinatoren die optreden als meewerkend coördinator binnen hun taakgebied.

De clustercoördinatoren zijn gemandateerd met een heldere opdracht en bijbehorende doelstellingen. Bij uitval van een clustercoördinator is horizontale vervanging georganiseerd, terwijl bij afwezigheid van de directeur-bestuurder één van de clustercoördinatoren als vervanger optreedt. Om continuïteit in de dagelijkse aansturing te borgen, is daarbij een voorkeursvolgorde aangebracht op basis van beschikbaarheid.

In 2025 is het management opnieuw ingericht rond drie clusters:

- Bedrijfsvoering & Museumsupport
- Museumzaken & Projecten / Kenniscentrum
- Horeca & Groepen

Deze structuur brengt meer focus, duidelijkheid in verantwoordelijkheden en onderlinge samenhang tussen inhoud, organisatie en exploitatie.

Wegnemen van 'dissatisfiers'

Urgente openstaande personeelszaken zijn opgelost. Daarnaast is gericht gewerkt aan het versterken van de samenwerkingscultuur en aan een stevigere positie van de vrijwilligersraad, als brug tussen vrijwilligers en de vaste organisatie. Ook is een personeelsvertegenwoordiging ingesteld, die als gesprekspartner fungeert voor het management en bijdraagt aan structureel overleg en wederzijds begrip.

Professionalisering van het HR-domein

Het HR-domein is in 2025 verder geprofessionaliseerd. In april 2025 is een HR-medewerker aangesteld, met als opdracht het ontwikkelen van een strategisch HR-beleid. Onder externe begeleiding is gewerkt aan een toekomstgericht HR-plan en is een start gemaakt met de ontwikkeling van een functiehuis. Zowel medewerkers als de personeelsvertegenwoordiging zijn actief bij dit traject betrokken. Daarnaast zijn werkprocessen vastgelegd en vond er in 2025 voor het eerst structureel overleg plaats binnen de verschillende clusters. In de loop van 2025 werd de HR-medewerker echter langdurig ziek, waardoor het traject tijdelijk minder voortgang kon maken.

Vrijwilligerscoördinatie als volwaardig taakcluster

Vrijwilligers vormen een onmisbare pijler onder het Watersnoodmuseum. Een expliciete aanbeveling uit het professionaliseringsadvies was om vrijwilligersinzet als volwaardige kerntaak te erkennen en organisatorisch beter te positioneren. In 2025 is daarom een vrijwilligerscoördinator aangesteld, onder verantwoordelijkheid van de clustercoördinator Bedrijfsvoering & Museumsupport. Hiermee is de begeleiding, ondersteuning en waardering van vrijwilligers structureel belegd en versterkt.

Versterking van financiële en projectcontrol

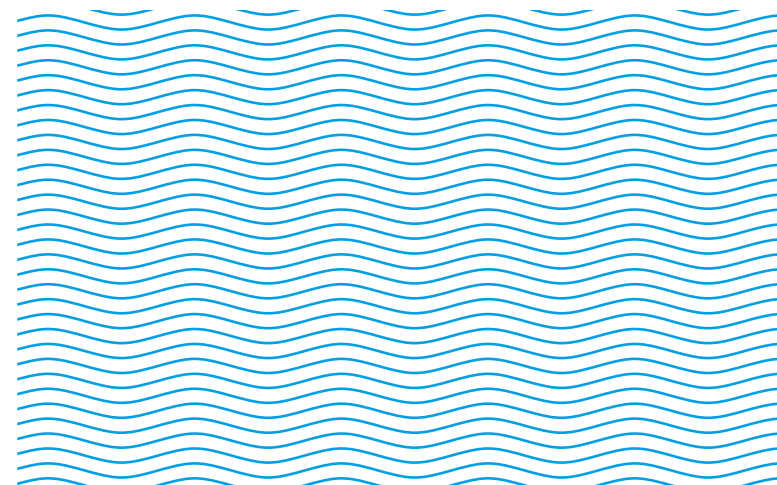
Expertise op het gebied van financiële controle is aan de organisatie toegevoegd: het museum heeft nu een eigen interne controller. Tegelijkertijd is de kerntaak projectcontrol (her)gedefinieerd en ingericht langs de behoeften die breed in de organisatie leven.

Veiligheid, borging en organisatie-inrichting

In april 2025 is een BHV-plan opgesteld, gevolgd door de vaststelling van een calamiteitenplan in hetzelfde jaar. Hiermee is een belangrijke stap gezet in het versterken van de organisatie op het gebied van veiligheid, risicobeheersing en verantwoordelijkheid. Tevens is in 2025 een begin gemaakt met de ontwikkeling van een functiehuis, als basis voor heldere rolafbakening, loopbaanontwikkeling en eerlijke beloning. De herinrichting van de organisatie is vastgelegd in een nieuw organogram, waarin verantwoordelijkheden, rapportagelijnen en samenhang tussen clusters inzichtelijk zijn gemaakt.

Organisatie en verzuim

In december 2025 kende het museum 25 betaalde medewerkers en ruim 100 vrijwilligers. Het verzuimpercentage bedroeg in 2025 11,15%. Er werden in totaal 15 verzuimmeldingen geregistreerd. Van de medewerkers meldden acht zich éénmaal ziek, twee medewerkers meldden zich tweemaal en één medewerker drievoudig. Het Watersnoodmuseum volgt de verzuimontwikkelingen nauwgezet en blijft inzetten op een gezonde en vitale werkomgeving.

Codes en governance

Het Watersnoodmuseum onderschrijft en handelt naar de Ethische Code voor Musea. Daarnaast werkt het museum actief volgens de Code Diversiteit & Inclusie en de Fair Practice Code. In januari 2025 heeft het museum een visie-statement vastgesteld op het gebied van diversiteit en inclusie, waarin uitgangspunten zijn verwoord voor programmering, publiek, personeel en samenwerkingspartners. Diversiteit wordt daarbij gezien als een verrijking en als voorwaarde

voor een veerkrachtige en inclusieve organisatie. In aansluiting hierop is een Plan van Aanpak ontwikkeld om deze uitgangspunten in de praktijk te brengen.

Ook voor de Fair Practice Code is in januari 2025 een visie-statement vastgesteld, waarin het museum zijn inzet bevestigt voor eerlijke beloning, transparantie en zorgvuldige omgang met medewerkers, makers en partners.

8. BERICHT VAN DE RAAD

VAN TOEZICHT

Voor de Raad van Toezicht (RvT) van het Watersnoodmuseum was 2025 een intensief, soms lastig en zeker ook een belangrijk jaar. De focus lag op het versterken van de organisatie, het verbeteren van de informatie en administratie en het voorbereiden van de toekomst van het museum.

De RvT kwam 7 keer in vergadering bijeen en organiseerde extra overleggen wanneer dat nodig was. Ook vond een brainstormsessie plaats waarin is teruggekeken en vooruit is gekeken naar de komende jaren. De Audit Commissie kwam 4 keer en bij elkaar en de Remuneratiecommissie 4 keer voor o.a. de benoeming van een interim zakelijk directeur en vervolgens de werving van een nieuwe directeur-bestuurder.

Sinds 2024 werkt het museum met een RvT-model. Het eerste jaar moesten er nog veel toezichthoudende processen worden opgestart. In 2025 kwamen veel zaken in beweging. Vanaf dit jaar werkt de RvT met een informatieprotocol en een jaaragenda, waarbij zowel voor directie als de RvT de cyclus van jaarbesluiten en de daarbij behorende voorbereiding helder is, inclusief de rol van de Auditcommissie en de Remuneratiecommissie.

De RvT hanteert bij haar toezichthoudende werk, net als de rest van de organisatie, de Governance Code Cultuur, de Fair Practice Code en de Code Diversiteit en Inclusie. Deze zijn elders in dit jaarverslag toegelicht. Het werk van de RvT is onbezoldigd; alleen onkosten worden eventueel vergoed.

BELANGRIJKSTE ONTWIKKELINGEN

Versterking van bestuur en organisatie

In 2025 is gewerkt aan verdere versterking van de organisatie. Als basis hiervoor dient het rapport van bureau Van der Bunt, die met aanbevelingen kwam voor een verdere professionalisering van de organisatie. De RvT heeft gestuurd op duidelijke verantwoordelijkheden, betere samenwerking binnen en buiten de organisatie en een sterke informatievoorziening en bedrijfsvoering. De Raad doet dit vanuit haar verantwoordelijkheid als werkgever, en met zorg voor de organisatie. Met het aangekondigde vertrek van directeur-bestuurder Siemco Louwerse in de zomer van 2025, is gestart met de werving van een nieuwe directeur-bestuurder die de organisatie de komende jaren verder kan ontwikkelen. In de tussenliggende periode is er een interim zakelijk directeur, Diederik von Bönninghausen, door de Raad aangesteld. In de decembervergadering besloot de raad om per 15 januari 2026 Barbara Oomen aan te stellen als permanente nieuwe directeur-bestuurder.

Aandacht voor cultuur en samenwerking

De RvT heeft nadrukkelijk aandacht besteed aan de organisatiecultuur en -structuur. Signalen van medewerkers over communicatie en werksfeer zijn serieus genomen. De opbouw van de organisatie is veranderd in drie clusters, waardoor verantwoordelijkheden scherper belegd zijn en medewerkers professionele ruimte krijgen. De Raad vindt een open, veilige en transparante werkomgeving essentieel. Dit blijft een belangrijk aandachtspunt voor de komende periode, waar RvT en directie zich gezamenlijk hard voor maken.

Strategie en toekomst

De RvT heeft het meerjarenplan 2025–2028 geaccordeerd en daarmee belangrijke projecten zoals de doorontwikkeling van het museumverhaal (propositie) en plannen voor de toekomst van het gebouw. Het traject over de positionering van het museum met bureau Synergie heeft hierbij geholpen, maar is op verzoek van de RvT niet verder doorgezet zodat de nieuwe directeur-bestuurder de ruimte heeft om de plannen naar haar eigen hand te zetten. In 2026 staat de 25-jaar jubileumviering van het museum voor de deur. En in 2028 de herdenking van 75 jaar Watersnoodramp. De ambitie is om het museum inhoudelijk en organisatorisch klaar te maken voor deze mijlpalen. Daartoe vindt in 2026 een aanscherping van het meerjarenplan plaats. Daarnaast is het de ambitie om het museum toekomstbestendig maken en relevant te houden, als grootste museum van Zeeland. Het verhaal van de ramp is van nationaal belang maar zal steeds minder uit eerste hand verteld kunnen worden. Impactvolle alternatieven moeten nu worden ontwikkeld.

Financieel toezicht

De RvT heeft de financiële ontwikkelingen nauw gevolgd. De begroting en jaarrekening zijn goedgekeurd en er is extra aandacht geweest voor het verhogen van de bezoekersaantallen, huidige subsidies en overige inkomsten. De Auditcommissie heeft de directeur-bestuurder gevraagd om de verantwoording over projecten en de daarbij horende subsidies te verbeteren (dashboard), alsook de daarbij behorende financiële administratie. Hierbij is ook een belangrijk rol weggelegd voor de accountant. Waar nodig is bijgestuurd en zijn aanvullende maatregelen besproken om de financiële basis te versterken.

Begin van de zomer raakte de RvT op de hoogte van een onderzoek naar de besteding van subsidies en de (project)administratie, door de gemeente Schouwen-Duiveland en de provincie Zeeland als grootste subsidiegevers. De RvT is hier niet vooraf over in kennis gesteld, of betrokken geweest bij de opdrachtformulering en onderzoeksvragen. Dit betreurt de RvT; we hadden verwacht dat de route richting toezichthouder eerst bewandeld zou worden. De uitkomsten van het onderzoek lieten tot begin 2026 op zich wachten.

Het museum hanteert zoals gezegd de Fair Practice Code. De RvT heeft het voorgenomen besluit van de directeur-bestuurder goedgekeurd om de museum CAO voor onze medewerkers gaan volgen, waarmee een eerlijke en marktconforme beloning wordt gegarandeerd. De voorbereidingen daarvoor vonden in 2025 plaats, inclusief het inzichtelijk krijgen van de consequenties voor de begroting.

Het jaar 2025 is afgesloten met een financieel tekort. Dit wordt verklaard uit een korting op de subsidie door de provincie Zeeland, omdat een projectverantwoording deels ontbrak. Dit wordt in overleg met de provincie vanaf 2026 gecorrigeerd en verbeterd. De bezoekersaantallen vielen in 2025 lager uit dan begroot. Ook hebben de inzet van een interim-directeur en de werving van een nieuwe directeur-bestuurder voor extra eenmalige kosten gezorgd. Het tekort wordt opgevangen door de reserves in te zetten. Voor 2026 is er een sluitende begroting. Er zal extra aandacht worden besteed aan de relatie met de subsidieverstrekken, professionalisering van de projectadministratie en het genereren van extra en structurele inkomsten voor het museum.

De Raad van Toezicht

In 2025 is de samenstelling van de RvT gewijzigd. Jan Bonjer werd op 1 januari de nieuwe voorzitter, na het vertrek van Peter Glas. In de tussentijd nam Christan Zantboer waar als voorzitter. We hebben aan het einde van dit jaar afscheid genomen van Hermineke van Bockxmeer, na een lange periode als bestuurder voor het museum. Ook namen we afscheid RvT-lid Ruud Sondag.

De Raad van Toezicht bestond in 2025 uit:

- Jan Bonjer (voorzitter)
- Hein van Stokkom (secretaris vanaf september)
- Christan Zantboer (vice-voorzitter)
- Carola de Vree-van Wagtendonk
- Jacco van Maldegem
- Hermineke van Bockxmeer (secretaris, tot september)
- Ruud Sondag (juni-september)

De nevenfuncties van de leden van de RvT, en het rooster van aan- en aftreden staan op de website van het museum.

Vooruitblik

De Raad van Toezicht ziet 2026 als een belangrijk jaar waarin stabiliteit en verdere ontwikkeling centraal staan. Belangrijke prioriteiten zijn:

- een sterke, gezonde en professionele organisatie
- een duidelijke koers richting 2027 en 2028
- een gezonde en transparante bedrijfsvoering
- een goed en gemotiveerd vrijwilligersbestand
- jubileumviering 25-jaar Watersnoodmuseum in 2026
- voorbereiding 75-jaar herdenking Watersnoodramp in 2028

Slotwoord

De RvT spreekt hier graag waardering uit voor alle medewerkers en vrijwilligers. Dankzij hun inzet blijft het Watersnoodmuseum een bijzondere plek waar het verhaal van de ramp en de betekenis ervan voor vandaag en morgen wordt verteld. Ook de Raad blijft zich hiervoor met veel toewijding en energie inzetten.

Speciaal woord van dank aan Siemco Louwerse, de scheidend directeur-bestuurder, die zich 13 jaar voor het museum heeft ingezet. Onder zijn leiding is het museum volop in de (media) aandacht gekomen en heeft het zich daardoor kunnen ontwikkelen tot de prachtige en indrukwekkende 'vindplaats van verhalen en herinneringen' die het museum nu is.

9. JAARVERSLAG STICHTING VRIENDEN VAN HET WATERSNOODMUSEUM

De onafhankelijke Stichting Vrienden van het Watersnoodmuseum stelt zich ten doel het Watersnoodmuseum te ondersteunen in zijn activiteiten. Dit doet zij middels financiële bijdragen voor een of meer door het museum aangedragen projecten. Deze bijdragen kan de Stichting leveren dankzij donaties van haar leden. Nieuwe leden zijn dan ook altijd welkom. Werving van leden gebeurt via sociale media maar vooral ook tijdens de open dag van het Watersnoodmuseum op de eerste zaterdag na de jaarlijkse herdenking.

BIJDRAGEN

In 2025 steunde de Stichting Vrienden met twee projecten het Watersnoodmuseum:

- Fleecevesten en bodywarmers voor de vrijwilligers (deze worden door de vrijwilligers tijdens hun werkzaamheden gedragen)
- Bijdrage in de kosten van het maken van oral history filmpjes.

Samen vertegenwoordigen de projecten een waarde van € 10.000,-.

VRIENDENDAG

De jaarlijkse Vriendendag is 2025 voor het eerst samen met de door het museum op 6 november georganiseerde Oral History dag gehouden. Deze dag werd zeer goed bezocht. Het middagedeelte werd verzorgd door de Stichting Vrienden en bestond uit het verhaal van de Watersnoodramp op het eiland Texel, aan de hand van Oral History fragmenten, een documentaire en een presentatie.

OVERIG

In verband met het aftreden van Siemco Louwerse als directeur/bestuurder van het museum heeft de voorzitter een gesprek gehad met het headhuntersbureau waarbij hij op verzoek een beeld heeft gegeven waar behoefte aan bestaat bij het museum en de vrijwilligers ten aanzien van een nieuwe directeur/bestuurder.

VOORUITBLIK

Door het vertrek van de directeur en de indiensttreding van de nieuwe directeur waren eind 2025 nog geen voorstellen voor een bijdrage aan projecten van het museum gedaan. Begin april zullen de dan gedane voorstellen worden besproken. Op 2 april 2026 bestaat het Watersnoodmuseum 25 jaar. De open dag, die normaal gesproken op de eerste zaterdag na de herdenking wordt gehouden, is dit jaar op zaterdag 11 april 2026. Op deze dag zal weer getracht worden nieuwe vrienden te werven.

Alle informatie over de Stichting Vrienden van het Watersnoodmuseum, inclusief de bestuursleden en de financiële verantwoording, is te vinden op de website www.watersnoodmuseum.nl/stichting-vrienden.nl

10. STAAT VAN BATEN EN LASTEN

	2025 €	2024 €
Resultaat uit subsidies, bijdragen en giften	1.192.558	1.535.923
Baten subsidies, bijdragen en giften	-1.039.688	-1.351.190
Kosten projecten en activiteiten	152.870	184.733
Netto-omzet	1.609.658	1.531.962
Inkoopwaarde van de omzet	-286.805	-287.084
Brutowinst	1.322.853	1.244.878
Lasten	1.475.723	1.429.611
Personeelskosten	1.050.179	774.524
Afschrijvingen op immateriële en materiële vaste activa	110.555	109.604
Overige bedrijfskosten	739.192	535.103
Som der bedrijfslasten	1.899.926	1.419.231
Bedrijfsresultaat	-424.203	10.380
Andere rentebaten en soortgelijke opbrengsten	21.580	23.874
Rentelasten en soortgelijke kosten	-32.129	-32.436
Financiële baten en lasten	-10.549	-8.562
Netto resultaat	-434.752	1.818

VEEL DANK AAN ONZE SPONSOREN:

- Gemeente Schouwen-Duiveland
 - Provincie Zeeland
 - De Vriendenloterij
 - Mondriaan Fonds
 - Ministerie van IenW
 - Interreg
 - Delta Climate Center
 - Gemeente Reimerswaal
 - Waterschap Brabantse Delta
 - Waterschap Scheldestromen
 - Waterschap Hollandse Delta
 - Schelde Delta UNESCO Global Geopark
 - Het Cultuurfonds
 - Stichting Renesse
 - BNG Cultuurfonds
 - Stichting Vrienden van het Watersnoodmuseum
 - Fonds voor Cultuurparticipatie
 - Vereniging Musea Schouwen-Duiveland
 - Stichting Nutsfonds Zierikzee
 - Cultuurfonds Zeelandia
 - Gravin van Bylandt Stichting
 - Stichting Welzijnsfonds Oostflakkee
- En vele anderen

WATERSNOOD
MUSEUM

[WATERSNOODMUSEUM.NL](https://watersnoodmuseum.nl)

